Domin⁹ illuminatio mea (Expo. psalmi. XXVI. ꝛc. Titulus. In finē psalm⁹ dauid priusq̃ liniret. In p̃cedēti psalmo petiit ꝓpheta siue vir iust⁹ duo. Primū fuit/ne dānaret cū impij s. Secūdū/vt vita ꝗ̄na ei daret. In hoc autē psalmo ondit q̃ta ꝛ qualia oporteat hominem pati vt vitam ēternam conseq̃tur. Actl. xiiij. d. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnū dei. Qui vult ergo inungi in regem regni ēlorum: oportet eum multas tribulationes pati/ anteq̃ perfecte inūgatur. Qd̄ innuitur in titulo. Et est sensus tituli: Psalm⁹ iste diligens nos in finem consūmationis futurę / attribuit dauid. i. cuilibet fideli. Psalmus/dico/ agens de his quę oportet pati anteq̃ inungatur homo perfecta inunctiōe/quę erit cū percipiet regnum ēternum: de quo in fine huius psalmi conludit: Credo videre bona dñi in terra viuentium. Et notandū q̄ sicut dauid ter inunct⁹ fuit. s. Primo in domo patris sui. j. Regl. xvj. c. Secundo in hebron. ij. Regl. ij. a. Tertio iterū in hebron. ij. Regl. v. a. Ita vir iust⁹ primo inungitur a domino: quādo ei adhuc existenti in domo patris sui: id est diaboli siue peccato mortali: datur gratia gratis data. De isto patre ꝛ domo: in Ps. Obliuiscere populū tuum ꝛ domū patris tui. Ezech. xvj. a. Pater tuus amorreus: id est amaricans. Secundo inungitur in hebron: qd interpratur coniugium: quādo datur ei gratia gratum faciens: Tūc enim fit cōiugium inter deum ꝛ animam. Osee. ij. d. Spōsabo te mihi in fide: et scies quia ego domin⁹. Et sicut dauid post hāc inunctionem multas tribulationes ꝛ rebelliones passus est/etiam a filio suo: sic vir iustus post hanc ꝛ a mūdo ꝛ a dęmonibus ꝛ a carne. Eccl. ij. a. Fili accedens ad seruitutem dei: sta in iusticia ꝛ timore: ꝛ prępara animam tuam ad temptationē. Tertio inungitur in hebron: qd interpretat aliter/ visio sempiterna: quando in regno ęlorum traditur ei stola animę: et quando tradetur ei stola corporis. Tunc inūgetur oleo illo: de quo dicit christus/Esa. lxj. a. Spiritus domini super me: eo q̄ unxerit me: ad annūciādū mansuetis misit me. Et post: Vt darem oleum gaudij pro luctu: pallium laudis pro spiritu męroris. Vel sic: Primo inungitur in bethleem in domo patris. Secundo/in hebron super iudam. Tertio super omnes tribus. Sic iustus primo inungitur in corde: quando datur ei gratia vt confiteatur de peccatis. Secūdo super iudā: quando confitetur peccata. Tertio super omnes trib⁹: quādo omnia membra subijcit ad satisfaciendū pro omnib⁹ peccatis: Scōm apostolū Roma. vj. d. Sicut exhibuistis membra vestra seruire immundicię ad iniquitatem: ita nunc exhibete membra vestra seruire iusticię in sanctificationem. Vel sic: Primo inungitur in baptismo/in signum futuri regni/ quasi accipiens pignus spiritus. Unde Eph. j. c. Credentes signati estis spiritu promissiōis sancto: qui est pignus hęreditatis nostrę. Secundo inungitur iustus in confirmatione: quādo datur ei augmentū gratię: ꝛ tūc iam regnat quasi sup vnā tribum: licet multos habeat impugnatores: quia illud sacramentū datur ad robur. Tertio quasi iam migraturus ad ęlestę regnum/inungitur in extrema vnctione. s. in exitu animę a corpore. Modus aūt agēdi ē: q̄ bipartit⁹ ē psalm⁹ iste. Agens enī de his q̄ patit vir iust⁹ aū vnctionē p̃dictā: Primo ostendit se nō timere in illis tribulatiōib⁹: qr deū habet adiutorem. Secūdo deū orat vt in adiutoriū suū intēdat: ibi: Exaudi dñe. Loquit q̄ de se vir iust⁹ in h̄ psalmo: sic de militāte aut pugnatore. Notādū q̄ q̄ tria p̃cipue necessaria sūt militāti et pugnāti. Primū est q̄ sciat pugnare. Secūdū ē q̄ habeat fortitudinē. Tertium est q̄ habeat arma. Primū se dicit habere a domino vir iustus/cuz dicit: Dominus illuminatio mea. Secundum/cum dicit: Et salus mea. Tertiū/cū dicit: Dñs protector vitę meę. a Dñs illuminatio ꝛc. Nota p̄ q̄ illuminatio siue illuminās multiplicit dicit.

De triplici inunctione

Partitio psalmi

In finē ps. dauid pus q̄ liniret. XXVI.

a Domin⁹ illuminatio mea: ꝛ
b sal⁹ mea quē timebo.
c

Dicit enī illuminatio siue illuminās

De⁹ vt h: Et Eccl. xliij. b. Mūdū illuminās i ter/
Christ⁹ sapia pris. Eccl. xxiiij. d. Illu (celsis dñs.
minabo oēs sperātes in dño.
Angel⁹. Exo. xiiij. e. Tollēs se angel⁹ q̄ pcedebat
abijt post eos illuminās noctem.
Fides. Esa. lx. a. Surge illumiare hierusalē. Lucl.
j. g. Illumiare his q̄ in tenebris ꝛ i vmbra mortis
Doctrina. Ps. Declaratio sermonū tuo/ (sedēt. Ps. 118.
rū illumiat. Eccl. xxiiij. d Doctrinā q̄si aūluca/
Gra. Ps. Illumia oculos meos (nū illumio oib⁹. Ps. 12.
ne vnq̄ obdormiam in morte.
Opatio miraculor. Ps. Illuminās tu mirabilit a Ps. 75.
Restitutio imaginis dei. Ps. Fa (mōtib⁹ęknis. Ps. 118.
ciem tuam illumina sup seruos tuos.
Mānifestatio secretor. j. Cor. iiij. a Illumiabit ab
Cognitio ęknor. ij. Timoth. (scōdita tenebrar.
j. b. Destruxit mortē ꝛ illumiauit vitam.
Cōuersio pctōris. Apocl. xviij. a. Terra illumiata
Virt⁹ baptismi. Heb. vj. a. Impos/ (ē a gra ei⁹.
sibile ē eos q̄ semel illuminati sūt/ et plapsi sunt:
rursus renouari ad pęnitentiam.
Pacificatio. Prouer. xxix. b. Paup ꝛ creditor ob/
uiauerūt sibi: vtriusq̄ illuminator est dñs.
Pręlatus. Marci. v. c. Archisynagog⁹ noīe iai/
rus sup. et non re. quia interprtat illuminās. Dic g̃ bñ: Dñs illumiatio mea. s. illuminās ꝛ docēs me. Illumiat aūt dñs hoiez mltis modis. s. p sapiaz et expiētiā. Eccl. lj. c. In sapia ei⁹ luxit aia mea ꝛ ignātias meas illumiauit: qd̄ fit cū de ignāter cōmissis cautiores nos reddit ipa expiētia. Itē p vnctionē dilectiōis ꝛ charitatis. Eccl. ij. b. Qui timet dñz diligite eū: ꝛ illumiabūt corda vra. Job. xiiij. c. Qui diligit me diligēt a pre meo: ꝛ ego diligā eū ꝛ mānifestabo ei meipm. Itē p collyrium tribulatiōis. Tob. xj. c. p oculi tobię liniti felle piscis illumiati st. Miere. vj. b. Per oē flagellū erudiers hierlm. Itē p sē dē ꝓbi icarnati. Job. ix. a. Dñs expuit i trā ꝛ fecit lutū ex sputo ꝛ liniuit oculos cęci nati/ꝛ illumiati sūt. Sputū significat diuinitatē: trā hūanitatē. ij. Timoth. j. c. Gra manifestata ē nūc p illumiationē saluatoris nri iesu christi. b Et sal⁹ mea. i. cā salutis. s. fortitudo. ij. Regl. xxij. a. Dñs petra mea ꝛ robur meū et saluator me⁹. Itē Sal⁹: qr nos sanat ab ifirmitate siue ibecillitate tracta p pctm/resina sui sāguis. Miere. viij. g. Mūqd resina nō ē in galaad: aut medic⁹ nō ē ibi? Bratuit⁹ est iste medic⁹. Uū Eccl. xiij. c. In oī vita tua dilige deū: ꝛ iuoca illū i salute tua. Nec solū resina sui sāguis nos sanat iste medic⁹: ꝗ etiaz emplastro tribulatiōis. Phil. j. d. In nullo terreamī ab aduersarijs: q̄ ē illis cā pditiōis: vob aūt cā salutis. Itē/Salus: qr liberat ab hoste. Apocl. xij. c. deiecto dracone q̄ vocat diabol⁹/dr: Nūc facta ē sal⁹ ꝛ ꝓt⁹ ꝛ regnū dei nri/ꝛ ptās christi ei⁹: qr piect⁹ ē accusator fratr nror. Itē Sal⁹/qr redimit a pęna ꝛ seruitute. Abacuk. iij. c. Egressus es i salutez ꝓpli tui. Zach. ix. c. Tu q̄z i sāguīe testamēti tui eduxisti vinctos ꝺ lacu in q̄ nō ē aq̄. Itē Sal⁹/redimēs nos a culpa p̃terita/p̃cio suę mortis: ꝛ a futura/tiore iudicij. De p̄ Eph. ij. a. De⁹ q̄ diues ē in miscōia: ꝓpt nimiā charitatē suā qua dilexit nos cū essem⁹ mortui pctis/quiuificauit nos i christo/cui⁹ gra estis saluati. De scōo Michęę. vj. c. Sal⁹ erit timētib⁹ nomē tuū. Esa. xxvj. d. A facie tua dñe pcępim⁹ ꝛ q̄si pturuim⁹ spm salutis. Itē Sal⁹/qr salubrit nos refit cibo iusticię. Eccl. xxx. c. Sal⁹ aię i scītate iusticię. Itē Sal⁹/qr saluat a miseria: i p̃senti p spē: in futuro p rē. De p̄ Roma. viij. e. Spe salui facti sum⁹. De scōo Prouer. viij. d. Qui me inuenerit inuenet vitā ꝛ hauriet sibi salutē a dño. Dicam⁹ q̄ ꝓpt h̄ ꝓo toseph: Salus nra i mānu tua ē: Gen. xlvij. f. In his duob⁹ tota pficit aia. Illumiatio pficit itellectū: sal⁹ pficit affectū. Primū p̄ igrātiam: scōm p̄ malā pcupiaz: q̄ duo sūt inflicta hoi ꝓpt pctm: vt dic Aug⁹. De p̄ dic Ecc⁹. vlt. c. In sapia ei⁹ luxit aia mea: ꝛ ignorātias meas illumiauit. De scōo: Eccl. xxx. c. Sal⁹ aię meę i scītate iusticię. Ps. Tu illumias lucernā meā dñe de⁹ me⁹: illumina tenebras meas. q. d. quod facl scire/fac sentire. c Quē timebo: q. d. nullū. Roma. viij. f. Si de⁹ p nobis q̄s p̄ nos? Matth. xiiij. c.

Dñs illumiat hominem multis modis

Ps. 17.

quis ꝫ nos. Matth. xiiij. c. Ego sũ nolite timere. a Dñs
ꝓtector vitę meę. q. d. nõ solũ dat vitã/ꝫ ꝛ datã ꝓtegit ꝛ
custodit. Greg⁹. Cito bonũ pdit: qd̃ a largiente nõ custodit.
Et nota q dñs ẽ illumiatio/ꝑ fidẽ. j. Thessal. v. a. Oẽs
vos filij lucꝭ estꝭ. Glo. Fides ẽ lux aię/q̃ fac diẽ ꝛ habitũ vir/
tutũ. Salⁿ/ꝑ spem.

Ps. 26. Al. † defensor Al. † appropinquant

Ps. Et in dño spe/
rans non infirmabor.
Protector/per cha
ritatem: Charitas eni
ꝓtegit ꝛ impugnat.
Unde in se virtutẽ et
officiũ armorũ omni/
um habet charitas.

Charitas habet virtutem et officium omniũ armorum

a Dõmin⁹ † ꝓtector vitę meę:
b á q̃ trepidabo? Dũ † appro/
c piant super me nocentes: vt
d ẽdant carnes meas. Qui tri
bulãt me ĩmici mei: ipsi in/
e firmãti sunt ꝛ cẽciderũt. Si
f ꝯsistãt ãduersum me castra:
g non timebit cor meũ. Si ẽx/
h urgat aduersum me pręli/
i um: in hoc ego sperabo.

Omnia enim arma sunt aut ad muniendũ: aut ad impetendũ
vel impugnandũ: et charitas munit per patientiã: impugnat
per benignitatẽ ꝛ mãsuetudinẽ. j. Cor. xiij. b. Charitas pa/
tiens est: benigna est. Patientia ita munit q homo patiens
vinci non potest. Unde Prouer. xvj. d. Melior est patiens
viro forti. Isto clypeo muniti martyres vicerunt regna ꝛ re/
ges: Sicut coactus est Dacianus ꝓter patientiã beati vincẽ/
tij clamare: Uincim̃. Benignitas aũt ita fortit impetit ꝛ im/
pugnat/q inimicos hoĩes conuertit ad amorẽ/ꝛ diabolũ vul/
nerat. De primo Prouerb. xxv. c. Si esurierit inimic⁹ tuus
ciba illum: si sitit da illi aquã bibere: Prunas enim congrega
bis super caput eius. Prouerb. xv. a. Responsio mollis frã/
git iram. Eccl. vj. a. Dulce verbum multiplicat amicos ꝛ mi
tigat inimicos. De secũdo. s. q vulnerat diabolũ/dic Greg⁹.
Totiens contra diabolũ iacula mittim⁹: quotiens prouoca/
ti per iniurias humilit respõdem⁹. Et sic patet q dñs illumi/
nat ꝑ fidem: saluat siue sanat per spem: protegit per charita/
tem. De quibus trib⁹: Prouerb. ij. b. Dñs dat sapientiam
et ex ore eius prudentia ꝛ scientia: custodiet rectorũ salutẽ: et
proteget gradientes simplicit. Dat sapientiam ꝛc. ibi notat
illuminatio per fidem. Custodiet rectorũ salutem: ibi notat
saluatio per spem: Illi enĩ recti dicuntur/qui ad cęlum erigũ/
tur per spem. Proteget gradiẽtes simpliciter per charitatẽ.
Ille simplicit graditur/ qui nec interius amittit benignitatẽ:
nec exterius impatientiã ostendit. Itẽ Dominus est illu/
minatio/ vis rationalis. Salus/ concupiscibilis. Pro/
tector/irascibil. Eccl. xxxiij. c. Illuminãs oculos/dans sani
tatem ꝛ vitam. Ecce illa tria. s. illuminatio/salus/protector vi
tę meę. Et cum dñs ista mihi faciat: c A quo trepida/
bo? Quasi dicat: a nullo. Et põt eẽ sensus: A quo homie vl
a qua re: quia hęc dictio/quo/potest legi in masculino vel in
neutro: Et in vtr oq̃ potest dicere: qz nec hominez nec aliud
timere potest quẽ dñs ita protegit. Prouerb. xxviij. a. Fu/
git impius nemine persequente: iustus autem quasi leo confi/
dens absq̃ terrore erit. Et dicit ꝑmo: Quẽ timebo? Secũ/
do/A quo trepidabo: q. d. neq̃ timebo int⁹ in corde: neq̃
trepidabo exteri⁹ in corpore. Et cõpetent ordinata sunt ꝗba
vt dicat: Dñs illumiatio mea ꝛ sal⁹ mea quẽ time/
bo: qz hęc duo. s. illumiatio ꝛ salus/sunt contra duo impedi/
menta siue incõmoda impugnantiũ quę sunt intrinseca. s. Il
luminatio/contra ignorantiã: et salus/contra impotenti/
am vel infirmitatẽ. Et iõ statim post ista duo remedia habi/
ta intrinsecus a dño/addit: Quem timebo: quasi nõ time/
bo intus/habẽs int⁹ scientiã et fortitudinẽ. Tertiũ impedi/
mentũ siue incõmodũ impugnantiũ/est grauis occursus ini/
micorũ. Et hoc est extrinsecus: contra qd̃ dicit: Dominus
protector vitę meę. Ben. xv. a. Ego protector eius sum.
Eccl. xxxiij. c. Protector potentię firmamentũ virtutis. Et
ideo: A quo trepidabo/exteri⁹. Eccl. xxxiiij. c. Qui timet
Ps. 34. deũ/nihil trepidabit: De his trib⁹ incõmodis ꝛ in Ps. Fi/
ant vię illorũ tenebrę ꝛ lubricũ: et angelus dñi coartans eos.
Et q nõ trepidabit ab inimicis ostendit quasi per inductio/
nem: Omnis enĩ inimicus aut est occultus/aut apertus. De
occultis inimicis qui se simulant amicos esse ꝛ non sunt/ dic:
d Dum appropiant super me nocentes: id est no/
cere cupientes: Et si non noceant impediente dñi auxilio: tũc
etiam non timebo. Appropiant dicit: quia se amicos si/
mulant ꝛ simul cõmunicant. Sic iudas appropiauit ad dñm:
Matth. xxvj. c. Accedens ad iesũ dixit: Aue rabbi: Et oscu/
latus est eum. Sub hoc genere inimicorũ cõprehendunt adu
latores/detractores/amici carnales/et amici mensę: qui om/
nes in veritate inimi/
ci sũt. Michęę. vij. b.
Inimici hominis do/
mestici eius. Et dicũ/
tur nocentes antono/
matice: Quia sicut di
cit Hiero⁹: Nulla pe/
stis efficacior ad nocẽ
dum q̃ familiaris ini/

Al. † insurgat in me bellum

micus. Et hi omnes sic appropiant super me: e Et edãt
carnes meas. Adulatores enĩ comedunt carnes: id est si/
bi incorporant peccata eorum quibus adulantur. Osee. iiij.
b. Peccata populi mei comedent: ꝛ ad iniquitatem subleua/
bunt animas eorũ. Ps. Quoniã laudatur peccator in deside
rijs animę suę ꝛc. Detractores comedũt ꝛ corrodunt carnes
detrahendo. Prouerb. xxiij. c. Noli esse in conuiuijs pota/
torũ: nec in comesationib⁹ eorũ qui carnes ad vescendũ con/
ferunt. Amici carnales ꝛ socij mensę comedunt carnes: id est
deuorant substantiã hominis: Et propter hoc sequunt ho/
minem/sicut illi quibus dicit dñs Job. vj. c. Quęritꝭ me nõ
quia vidistis signa: sed quia mãducastis ex panibus. Sene/
ca. Uel muscę sequuntur: cadauera lupi: prędam sequit tur/
ba ista non hominẽ. Job. xxx. c. Qui me comedunt non dor/
miunt. Ille etiam versus: d Dũ appropiant ꝛc. ꝓte
potest exponi de prelatis: vt dicat ecclesia: Non timebo:
dũ appropiãt sup me nocẽtes. s. quãdo mali preponũ/
tur super eam: qui deberẽt prodesse non obesse: Sz ipsi ecõ/
uerso non prosunt sed obsunt. Unde dicit: Nocentes.
Thren. j. b. Facti sunt hostes eius in capite. Quod osten/
dit/cum subiungit: e Et edant carnes meas. Ipsi enĩ
ad hoc deberent accedere vt pascerent oues dñi/ꝛ nutrirent
eas: et ipsi transgulant ꝛ excoriant eas. Michęę. iij. a. Qui
violenter tollitis pelles eorum desuper eas: et carnem eorũ
desuper ossibus eorum qui comederunt carnem populi ꝛc.
Eccli. xxxiij. a. Nonne greges pascuntur a pastorib⁹? Lac
comedebatis/ꝛ lanis operiebamini/ꝛ quod crassum erat oc/
cidebatis: gregem autem meum non pascebatis. Apertorũ
autem inimicorũ quidam nocent a longe: quia non audent vl
non volũt ꝓgredi cũ aduersarijs: Et de his dicit: f Qui
tribulant me inimici mei: ipsi scilicet nocentes ꝛ inimici
tribulantes: g Infirmati sunt/ non potentes perficere
qd̃ intendebant. Job. v. b. Dissipat cogitationes malignor
ne possint implere manus eorum qd̃ cęperant. h Et ce/
ciderunt/victi. Alij autem apparatu ꝛ multitudine exerci/
tus deterrere volunt aduersarios: de quibus addit: i Si
consistant aduersum me castra: non timebit cor
meũ. Alij nõ tm̃ terrẽdo nocẽt: sed ꝛ affligẽdo: Unde dicit:
k Si exurgat aduersũ me ꝑliũ: in hoc ego spabo.
Greg⁹. Tanto spes in deũ solidior surgit: q̃to qs ꝓ ipsum
grauiora ꝑtulerit. Juxta hãc similitudinẽ dęmones quatuor
modis impugnãt hoĩes. s. blãdiẽdo/et se trãsfigurãdo ĩ ange/
lũ lucis. De hoc dicit: Dum appropiant super me no/
centes vt edant carnes meas: id est vt in carnalibus
operibus meis delectentur. Abacuk. j. d. Incrassata est pars
eius et electus cibus eⁿ⁹. Secũdo temptant homines in exte/
riorib⁹ tribulãdo: sicut Job. j. c. et. d. De q̃ dicit: Qui tribu/
lant me inimici mei: ipsi infirmati sunt/vt non possint
nocere animę. Propt̃ h̃: Et ceciderũt/a ꝓposito qd̃ inten/
debant. s. ruinam animę iustę. Job. j. b. Extende paululũ ma
num tuam ꝛ tange cuncta quę possidet/nisi in faciem benedi/
xerit tibi. Per h̃ apte ostẽdit diabol⁹/q tribulationẽ in reb⁹ et
corpore iob non quęrebat/nisi vt per hoc traheret eũ ad pec
catũ. Itẽ temptat diabolus hoĩem de pusillanimitate: vt eti/
am ante bellum ipsum per pusillanimitatem deijciat: ꝫm q
cõminatus est beato martino q aduersaretur ei in omnibus:

De prelatis

Diabolus quatuor modis impugnat homines

Sed beat⁹ martin⁹

Sed btūs martin⁹ rñdit: Dñs mihi adiutor ē nō timebo qd faciat mihi hō rc. Similit dic ꝫ vir iust⁹: Si ꝯsistāt aduersum me castra/ dęmonū vt me deterreant simul. Matth. xij.d. Assumit septem spiritus nequiores se. ij. Paral. xx.a. Congregati sunt filij moab et āmon ⁊ seir: Non timebit cor meū: id ē nō cedet timore: vt ad eos desperādo trāsfugiā: sed cōfidam in castris dñi. Unde. iiij. Regl. vj.d. dicit heliseus ad puerū suū: Noli time re: plures enim nobiscū sunt q̄ cum illis. j. Machab. iij.b. Quomodo poterimus pauci pugnare aduersus multitudinem tantā ⁊ tam fortem? Et ait iudas: Facile est ꝯcludi multos in manu paucorum: et non est differentia in cōspectu dei cęli liberare in multis ⁊ in paucis: quia nō in multitudine exercitus victoria belli: sed d̄ cęlo fortitudo est. Item temptat eum manifeste ⁊ fortiter diuersis temptationibus affligendo ⁊ congrediendo. De hoc dicit: Si exurgat aduersus me ꝓlīū: in hoc ego sperabo: qr ió ꝓmittit me dñs temptari/ vt me adiuuet ⁊ merear resistēdo. Sap. x.c. Certamē forte dedit illi vt vinceret: ⁊ sciret/ qm̄ oīm potētior est sapia. j. Cor. x.c. Fidel⁹ de⁹ q̄ nō patiet vos tēptari sup̄ id qd̄ potest/: ꝫ faciet cū tēptatiōe etiā puētū vt possit/ sustinere. Hiere. xv.d. Et bellabūt aduersū te ⁊ nō ꝓualebūt: qr ego tecū sū vt saluē te. Alp̄ hęc q̄ttuor/ pñt sigri alia q̄ttuor genera hostiū: scz interior/ exterior/ superior/ inferior. Interiores/ sūt illecebrę carnales. Exteriores/ sunt illecebrę seculares. Superiores sunt homines de fastu ⁊ superbia tēptātes. Inferiores sūt homies malignātes. De interiorib⁹ d̄r: Appropiāt sup me nocentes. Appropiāt enī q̄ intra nos sūt ⁊ ex nob oriūt: Qui aūt ꝯsentiūt/ pñt dicere: Sup me ascēdūt: nō solū appropiāt. Sed in illis q̄ resistūt: ⁊ tñ delectationē sentiūt: appropiāt super eos: ꝫ tñ nō ascendūt. Geñ. iiij.a. Sub te erit appetit⁹ tuus ⁊ tu dñabe⁊ illius. Ut edant carnes meas: ad lr̄am corpus destruit per gulas ⁊ luxuriā. Prouer. v.b. Longe fac ab ea. s. a muliere viā tuā: ⁊ ne appropinques fori⁹ dom⁹ illi⁹: ne gemas ī nouissimis q̄n ꝯsumpseris carnes ⁊ corpus tuū. De exteriorib⁹. s. de motib⁹ secularib⁹ p̄ quos tēptat hō de habēdis diuitiis addit: Qui tribulant me inimici mei. In his enim tribulat hō. Unde dñs vocat diuitias spinas: Matth. xiij.c. Eccē. ij.d. Cuncti dies eius laborib⁹ ⁊ erumnis pleni sunt: nec per noctē mente reqescit. De superiorib⁹ dicit: Si cōsistāt aduersū me castra. q.d. etiā magnū exercitū castrorū nō timebo. Judith. ix.b. Respice castra assyriorum nūc: sicut castra egyptiorū. Respect⁹ dei/ ē grę infusio: q̄ oīa vitia subiugant. Prouer. xx.b. Rex qui sedet in solio iudicij dissipat oē malū intuitu suo rc. Castra egyptiorū/ sūt vitia carnalia: Castra assyriorū/ vitia spūalia. Per castra enī recte significat mot⁹ q̄bus tēptam̄ de fastu ⁊ superbia. Unde in Ps. Hi in currib⁹ ⁊ hi in equis rc. De inferiorib⁹ dicit: Si exurgat aduersū me prelīū/ videlicet hoīm psequentiū. Ps. Multi insurgunt aduersum me. a Unam petij a domino. Supr⁹ iste athleta loq̄bat de sua victoria q̄ erat per spem vt ꝓuno añ dixit: Si exurgat aduersū me ꝓlīū: in hoc ego sperabo: Hic aūt ostēdit q̄d ipse speret/ cū dicit: Unā petij a dño. s. vitā ętnā. Et nō ponit substātiū: nec determinat quā vnam petijt: Et hoc facit ad innuēdū q̄ illud est oē bonū: scōm q̄ similiter in Ps. dicit: Ponā in salutari: Nec determinat q̄d ponet: ad innuēdū q̄ oē bonū ponet. Propt hoc ergo dicit: Unā petij/ non multas vel multa. Luc. x.g. Martha/ martha sollicita es ⁊ turbaris erga plurima: porro vnū est necessariū. Per ꝯrariū Osee. x.a. Diuisum est cor eorū: nūc interibūt. Exo. v.b. Dispsus ē populus per oēm terrā ęgypti ad colligēdas paleas. Job. vj.c. Tempore quo fuerint dissipati/ pibūt. Ne ergo pereat iste iust⁹: nō vult diuidi: sed dicit: Unā petij a dño/ qui pōt/ ⁊ ꝓmisit eam dare. Job. xvj.e. Si q̄d petieritis pr̄ez in noīe meo: dabit vobis. Et licet nōd ū adhuc eam receperim: non ꝓpt hoc deficio sed pseuero pulsans: Hoc est q̄ addit: b Hāc requirā. i. iterū ⁊ iterū quęrā. Vel sic: Unam petij/ oratione. Hāc requiram/ ope. Esa. lj.a. Audite me qui seqmini qd̄ iustū est ⁊ quęritis dñm. Esa. lv.b. Quęrite dñm dū inuenīri potest: inuocate eum dū prope ē. Ecce de duob⁹ illis: q̄rite ope: inuocate oratione. Sz quęrite dus inueniri potest: scilicz operamini dum licet: scz in pñti vita. Job. ix.a. Venit nox in q̄ non licet opari. Eccē. ix.c. Quodcūq̄ pōt facere man⁹ tua instanter opare: qr nec op⁹ nec ratio nec sciētia nec sapientia erunt apud inferos quo tu properas. Nec dicit solum: hanc quęram: sed requirā: In quo notatur bonorū operū multiplicatio ⁊ pseuerantia. Gal. vj.c. Bonū autē faciētes non deficiamus: tpe enī suo metemus non deficiētes. Vel Unam. s. diē ętnitatis: De qua Zach. xiiij.b. Erit dies vna quę nota est dño. Vel Unam mansionē quācunq̄: quia plures sūt ibi. Job. xiiij.a. In domo patris mei mansiones multę sunt. Ibi sufficit vna prębēda: hic non sufficit. Vel/ Unam/ virtutē. s. charitatē vel pseuerantiam. j. Cor. ix.d. Omēs qui in stadio currunt: omēs quidem currunt: sed vnus accipit brauium. i. perseuerans in charitate. Post ostendit quę sit ista res dicens: c Ut inhabitem in domo dñi. i. in ęterna beatitudine: De qua Job. xiiij.a. In domo patris mei mansiones multę sunt. d Omnibus diebus vitę meę/ futurę. i. semper. Eccē. xj.b. Si ceciderit lignū ad austrum aut ad aquilonē: in quocunq̄ loco ceciderit ibi erit. Per austrum significat vita ętterna: Per aquilonez a quo pandetur omne malum: Hiere. j.c. significat infernus. Lignū est homo: qui si ceciderit ad austr̄ paradisi: ibi erit semper. Ps. Beati qui habitant ī domo tua dñe: in seculum seculi laudabūt te. Esa. xxxviij.d. Psalmos nostros cantabim⁹ cunctis diebus vitę nostrę in domo dñi. Si ꝯo ceciderit ad aquilonē inferni: similiter ibi erit semper: quia in inferno nulla est redemptio. Postea ostendit quare vult ibi esse. s. propter bona quę ibi habebit. Primū ⁊ precipuum est visio dei aperta: De qua dicit: e Ut videam voluntatem domini: id est videns faciem domini/ in ea legam voluntatem. Unde Hiero⁹. non ponit: voluntatem: sed habet sic littera eius: Ut videam pulchritudinem eius: Simulq̄ videbimus ⁊ pulchritudinem ⁊ voluntatem. De visione pulchritudinis: Esa. xxxiij. c. Regem in decore suo videbunt. j. Pet. j. c. In quem angeli desiderant prospicere. De visione voluntatis dicit Greg⁹. Supernę curię ciues dum supra se voluntatem sui cōditoris semper aspiciunt: qd̄ obtinere non valent/ nunq̄ volunt. Secundum bonum qd̄ habebimus in domo dñi/ est societas sanctorum: ⁊ gaudium qd̄ habebimus de felicitate eorum. Unde dicit: f Et visitem templum eius: id est ecclesiam triumphantem. De quo templo in Ps. Dominus reuelabit condensa: ⁊ in templo eius omēs dicent gloriam. Ezech. xliij. c. Ostende domui israel templum. Dicit ergo: Ut visitem templum eius: A similitudine amicorum: qui se inuicem visitant vt inuicem congaudeant: Sic in templo illo videbimus felicitatem sanctorum vt inde congaudeam⁹ eis. Ostēso quid petit ⁊ quare petat: ostendit postea qua audacia vel securitate petat: ostendens quoniam propter bona quę iam fecit ei deus: secure petit illa futura. Primū bonum qd̄ enumerat inter illa quę dominus fecit ei/ est absconsio sub scuto fidei incarnationis christi: ⁊ omnium articulorum quę pertinent ad humanitatem. Unde dicit: g Quoniam abscondit me: q̄si secur⁹ hoc peto: quoniā tam in pręsenti: abscondit me in tabernaculo suo: id est in humanitate christi: quam christus assumpsit: vt in ea quasi in tabernaculo contra diabolum militaret. De quo tabernaculo supra in Ps. In sole posuit tabernaculum suum rc. Leuit. xxvj. b. Ponam tabernaculum meum in medio vestri et non abijciet vos anima mea. Vel dicitur humanitas christi tabernaculum. i. habitaculū

a Unā petij a dño hāc requirā: b vt inhabitem in domo dñi ⁊ oībus diebus vitę meę. Ut ⁊ videam c dęam voluntatē dñi: et ⁊ visitem templū eius. f Quoniam g abscondit me i tabernaculo

Al. ⁊ protegar a templo

Ps. 83.

Ps. 28.

Ps. 18.

culum: id est habitaculum diuinitatis. Col. ij. b. In ipso in/habitat oīs plenitudo diuinitatis corporaliter: Ibi ḡ abscōdit me dominus per fidem ⁊ ꝓtemplationem. a Jn die malorum: tripliciter. Jn die malorum: id est in prosperitate malorum hominū: id ē dum mali florēt in hoc mūdo: ego absconditus sum vt non videam diem eorum: id est non desiderem: nec ipsi videant me: id est curēt de me: sed soli deo vacē/et ipse solus curet de me. Job. xxxj. c. Si vidi solem cum fulgeret: et lunam incedentem clare. Per solem ⁊ lunam simul/bñ significat ꝓsperitas mūdi: quę licet vt sol resplēdeat: tñ vt luna patit detrimētum. Hāc videre/est desiderare. Unde Hiere. xvij. c. Diē hoīs nō desideraui/tu scis. Ecce q̄ sic abscōdit⁹ nō videt. Jtē nec videt. Unde Sap. ij. a. florētes in mūdo dicūt de tali: Grauis est nobis etiā ad videndū: qm̄ dissimilis ē nob vita ill⁹. Sic paulus erat abscōdit⁹ in isto tabnaculo: q̄ nec videbat diem malorū nec videbat ab eis: qui dicebat Gal. vj. d. Mihi absit gloriari nisi in cruce dñi nr̄i iesu christi: per quē mihi mūdus crucifixus est ⁊ ego mūdo. Mūdus ei erat crucifix⁹: qz ei⁹ ꝓsperitatē ꝓtēnebat. Jpe etiā mūdo crucifix⁹ erat: qz mūdus eū nō amabat: Ecce nec videre nec videri. Ad ꝗ latibulū vocabat spōsus spōsaz: Cant. ij. d. Surge amica mea: veni in foraminib⁹ petrę/in cauerna macerię. Petra enī christ⁹: Foramia petrę/vulnera christi. Et ipsa spōsa hoc audito respondet: Dilect⁹ me⁹ mihi ⁊ ego illi. q. d. mūdi ꝓsperitatem ꝓtēno: ⁊ dilect⁹ me⁹ mihi oīa est: ⁊ mūdus de me nō curat: ꝗ ego illi. s. dilecto relicta sum. Scōo legit sic: Jn die malorū. i. in die tribulatiōis. Tūc enī abscondi debet hō in tabnaculo isto: vt in christi laboze ⁊ tribulatiōe exēplū patiētię sumat. Thren. iij. g. Dabis eis scutū cordis laborē tuū. Ḃtus Bern. Deuot⁹ miles sua nō sentit/cū benigni ducis vulnera intuet. Tertio sic: Jn die malorū/supple meorū. i. i tpe tempłationū q̄ surgūt ex mei corruptiōe: Tunc debet hō abscōdi in isto tabnaculo: vt diligent attēdēt christi innocētiā/⁊ q̄d christ⁹ sustinuit ꝓ pctis nr̄is: rursum eum peccādo nō crucifigat/⁊ tātū bñficiū nō ꝓtēnat. Heb. vj. a. Rursū crucifigētes sibimetipsis filiū dei ⁊ ostentui habētes. Ad ꝗ monet. j. Pet iiij. a. Christo igit passo in carne ⁊ vos eadē cogitatiōe armamini: quia q̄ passus est in carne desijt a pctis: vt iam non hominū desiderijs sed volūtati dei q̄ reliquū est i carne viuat tpis. Secūdū bonū est abscōsio siue ꝓtectio sub fide diuinitis. Unde addit: b Protexit me i abscōdito tabernacli sui. Tabnaculū: vt dictū ē: est christi humanitas: quę dicit tabnaculū ꝓter belli militiā. Hiere. xx. c. Dñs mecū est tāq̄ bellator fortis. Jtē ꝓter pegrinationē. Hiere. xliij. b. Quare futur⁹ es in terra q̄si colon⁹ ⁊ q̄si viator tē. Jtē ꝓter vmbram ꝓtra solis ardorē. Cant. ij. a. Sub vmbra ill⁹ quē desideraui/sedi. Jtē ꝓter absconsionē a facie ꝑsecutiōis. Esa. iiij. b. Sup oēm gloriā ꝓtectio ⁊ tabnaculū erit i vmbraculū diei ab ęstu: ⁊ i securitate ⁊ abscōsiōe a turbine ⁊ pluuia. Jtē ꝓter officiū pastorale. Job. x. c. Ego sum pastor bon⁹. Absconditū hui⁹ tabnaculi est ei⁹ diuinitas: quę abscōdita fuit ꝗ humanitate. Unde Esa. xlv. c. Vere tu es de⁹ absconditus deus israel saluator. Jn hui⁹ tabnaculi abscōdito ꝓtegit dñs iustum: qñ in fide diuinitat̄ ⁊ ꝓtēplatiōe eiusdē cōmorat. Pś Qui habitat in adiutorio altissimi: in ꝓtectiōe dei cęli cōmorabit. Jn fide humanitat̄ accendim̄ ad amorē. Jn fide diuinitat̄ ꝓcutim̄ ad timorē. Eccē. vlt. d. Deū time ⁊ mandata eius obserua. Et vtrunq̄ ꝓtegit a pctō: quia charitas odit pctm̄. Pś. Qui diligit̄ dñm odite malū. Et Eccē. j. c. Timor dñi expellit pctm̄. Tertiū est exaltatio mentis in firmitate virtutū. Unde dicit: c Jn petra exaltauit me tē. i. in firmitate virtutū. Pś. Statuit supra petram pedes meos. Matth. vij. d. habet q̄ flumina ⁊ venti non potuerūt domū euertere: quia fundata erat supra firmā petram. Et Judic. xx. g. dicit/q̄ filij beniamin sederūt in petra rēmon. Rēmon interp̄tat sublimis vel exaltatio: Et significat firmitatē virtutū: in qua sedere debent filij beniamin: id est illi q̄ sunt filij dextrę: qui volūt habere hęreditatē ⁊ bñdictionē dextrę. De qua dextera Prouerb. iij. b. Longitudo dierū in dextera illius. Vel Jn petra/christo. j. Cor. x. a. Petra aūt erat christus. Esa. ij. c. Jngredere i petrā. d Exaltauit me: qz in ipso ⁊ p ipsum ascendo de virtute in virtutē. Bñ in hac petra exaltauit me: quia ipsa petra fuit exaltata: Job. xij. e. Ego si exaltatus fuero a terra tē. Scōo ostendit p̄m q̄d est exaltat⁹. s. p̄m mentē. Unde dicit e Et nunc. i. nūc in p̄senti: f Exaltauit caput meū: id est mentē meā. g Sup inimicos meos/dęmones: vel prauos mot⁹: vt. s. mei nō dñenk. Uñ de Job dicit Greg⁹. Jn altū mentē fixerat: et ideo diabol⁹ ad eū irrūpere nō valebat. Hoc ē ꝗ auaros q̄ caput inclinant in terrā. Pś. Oculos suos statuerūt declinare in terrā. Luc. xxj. f. Leuate capita vestra. Gen. xv. b. Suspice cęlum ⁊ numera stellas. h Circūiui. Supra egit iust⁹ de se vt de rege vincente: hic agit de se vt de sacerdote q̄si ꝓ victoria hostiā laudis offerēte. Et respicit ꝗ ad titulū: in quo ō vnctiōe loquit: Solū aūt reges ⁊ sacerdotes inūgunk. Et ostēdit p̄mo se cōpleuisse officiū suū circūspecte/cū dicit: Circūiui. Scōo ostendit q̄d est suū officiū: ibi: Et imolaui. Tertio vbi obtulit: ibi: Jn tabernaculo eius. Quarto/quid: ibi: Hostiā vociferatiōis. Debet ergo vir iust⁹ circūire. Nec dicit q̄d: vt notet q̄ multa debet circūire/p̄cipue sacerdos ⁊ prelatus.

humanitas christi vel tabnaculū

Circūire debet prelat⁹ multa: similit vir iust⁹

Sacrā scp̄turā: vt eā intelligat. Pś. Quō dilexi legē tuam dñe: tota die meditatio mea ē. Et alibi: Lex dei ei⁹ i corde ipsi⁹. Pś. 36.
Facta ⁊ creaturas dei/vt eū laudet. Aug⁹. Omnia clamāt/de⁹ me fecit. Greg⁹. Dirum ē q̄ homo non semp laudat: qz q̄libet eum ad laudandū inuitat.
Bñficia dei: vt gras agat. Sen. Nec lex bñficior: vt alt stati obliuiscat: alt ꝗo nūq̄.
Propriā ꝓscientiā vt mūdet. Esa. xxxviij. c. Recogitabo tibi oēs ānos meos i amaritudine animę meę. Esa. xxiij. d. Sume citharā: circūi ciuitatē: bñ cane: frequēta cāticū. Citharā pęnitētię/in q̄ mēbra q̄sti chordę i cithara extēdūt: circūi ciuitatē ꝓscię in ꝓtritiōe: bñ cane i ꝓfessiōe. Et dicit bñ: qz multi male canūt. s. q̄ ñ bñ ꝓfitent.
Castra ecclię vt excubet. Prouerb. vj. a. Discurre/festina/suscita amicum tuum. Matth. iiij. d. Circūibat iesus totā galileam docēs in synagogis eorū tē.
Sanctorū p̄mia: vt ad bñ opādū accingat.
Pęnas malorū/vt timeat.
Bona aliorū/vt gaudeat. Greg⁹. Scias illū mlt̄ abūdare ꝗ tutib⁹ q̄ alenas amat tē.
Mala aliorū/vt fleat. Unde. ij. Cor. xj. g. Quis scādalizat ⁊ ego nō vror: His ergo omnib⁹ ita circūitis: i Jmmolaui tē. hostiā vociferatiōis: id est hostiam vocem ferentē. Quę triplex est. Prima est hostia laudis. Eccē. xxxv. a. Qui ꝓseruat ꝗbū mlt̄iplicat oīonez. Esa. liij. a. Decāta laudē ⁊ hinni q̄ nō pariebas. Equ⁹ hinnitu suo alios ꝓgregat: sic ⁊ nos oīone ⁊ p̄dicatione. Scōa est macerratio carnis: quę offert ꝓ ꝓprijs peccatis. Roma. xij. a. Obsecro vos fratres per miscōiam dei vt exhibeat̄ corpora vestra hostiā viuentē/sanctā/deo placentē: Viuentē/p fidē: sanctam/per spem: deo placentē/per charitatē. Tertia ē cōpassionis pro malis aliorū. De qua in Pś. Sacrificiū deo spūs ꝓtribulat⁹. i. cōpassiōe tribulat⁹/vel cū alijs tribulat⁹: Scēm illud q̄d p̄dictū est. ij. Cor. xj. g. q̄d dicit apl's: Quis infirmat et ego nō infirmor: quis scandalizat ⁊ ego nō vror: Nec solū hostia laudis dicit

Pś. 118.
Pś. 36.
Hostia triplex
Pś. 50.

hostia laudis dicit hostia vociferationis: sed ⁊ hostia mace/rationis/⁊ hostia cõpassionis: Quia sicut dicit Greg⁹: verba nostra ad deum sunt opera. Et Poeta: Lachrymę ponderа vocis habẽt. Et vbi immolandũ est: a ¶ In tabernaculo ei⁹: de quo sup̃ dictum est. i. in fide ecclesię: Fides eẽ est tabernaculũ sive altare: i quo debẽt omnes hostię offerri: Necvlla placet deo q̃ alibi offerat. Ro. xiij. d. Omne q̃d nõ est ex fide/peccatũ est. Vñ sup illud Matth. v. d. Si offers munus tuum ad altare ⁊c. dicit Glo. Est in interiori templo altare. i. fides: cui quodlibet munus nisi sit innixũ: non est deo placiturũ. Deut. xij. c. Caue ne offeras holocausta tua in omni loco q̃ videris: sed in eo q̃ elegerit dñs. Sed q̃ hęc omnia debẽt fieri nõ ex tristicia/ꝗ ex hilaritate: ideo addit: b ¶ Cãtabo: q̃d notat lęticiã. ij. Corl. ix. b. Nõ ex tristicia aut ex necessitate: Hilarẽ eẽ datorẽ diligit de⁹. Eccl. xxxv. b. In omni dato/hilarẽ facvultũ tuũ. Itẽ q̃ quędã opera fiunt p redemptione peccatorũ: quędã pro merito vitę ęternę: Et supra dixit de illis quę fiunt pro redemptione: ibi: Immolaui ⁊c. Ideo ⁊ de alijs hic adiũgit dicens: c ¶ Et psalmũ dicã dño. i. ad honorẽ dñi operabor. d ¶ Exaudi dñe. Secunda pars: in qua vir iustus orat ad dñm/sic dicens: Exaudi dñe vocem meã qua clamaui ad te. Primo autẽ ostendit orationem suam exauditione esse dignam/cũ dicit: Exaudi. i. ex meritis audi. Secundo vocalẽ/cum dicit: Vocem meã. Tertio rationalẽ/per hoc q̃d dicit: Vocem. Quarto propriã/cum dicit: Meam. Quinto deuotã/cum addit: Qua clamaui. Sexto rectam/cũ dicit: Ad te. Septimo humilẽ/cũ dicit: Miserere mei: Sicut publicanus qui dicebat: Deus propitius esto mihi peccatori: Lucl. xviij. c. Item octauo/per hoc etiã q̃ dicit: Miserere: notat orationẽ suam esse necessariam: Miseri eẽ necesse habent clamare ad misericordẽ dominũ. Nono ostendit orationẽ suam esse continuã ⁊ perseuerantem/cum repetit: Et exaudi me. q. d. clamo cantando/⁊ psalmũ dicendo ⁊c. d ¶ Exaudi. i. ex tua clementia audi: e ¶ Vocem meã/propriã: f ¶ Qua clamaui/corde: sicut moyses/Exo. xvij. d. Et susanna/Dañ. xiij. e. g ¶ Ad te: nõ ad idola: sicut illi de quib⁹. iij. Regl. xviij. e. Clamate voce maiore. h ¶ Miserere mei et exaudi me: Bis dicit: prę nimio desiderio. Prouerb. xiij. b. Spes quę differt affligit animam. Et. j. d. Desideriũ si compleatur/delectat animã. Consequenter aperit quid petit in sua oratione. Vñ dicit: i ¶ Tibi dixit cor meum ⁊c. q. d. et si quęris quę fuit illa vox: Ecce: tibi dixit cor meum. i. desideriũ cordis mei. Ps. Domine ante te omne desideriũ meũ. Et alibi: Desideriũ pauperũ exaudiuit domin⁹. Et bene dicit: Tibi dixit cor meum: quia quędam familiaris collocutio ⁊ delectabilis confabulatio est inter deũ ⁊ cor iusti. Unde dicit dominus Osee. ij. c. Ducã eam in solitudinem/⁊ loquar ad cor eius. Ps. Audiam quid loquatur in me dominus deus. Et q̃d tibi dixit cor meũ? Hoc: k ¶ Exquisiuit te facies mea/interior. s. voluntas: et exterior. s. operatio: quę deum exquirunt: quando ad ipsum tendũt. Et bene dicit/Exquisiuit facies: nõ tm̃ quia facies quęrat: sed quia in facie cognoscitur quid quęrat homo: Scõm q̃d de domino dicit/q̃ habebat faciem euntis in hierusalẽ: Lucl. ix. g. Et/exquisiuit/dicit. i. extra alia omnia quęsiuit te. Greg⁹. Quia anima ad deum appetendũ ⁊ habendũ facta est: quicquid deo minus est/ei nõ sufficit: ideo huc ⁊ illuc agitur: ⁊ ab vnaqua/q̃ re fastidio repellente remouetur. Et Aug⁹. Inquietũ est cor nostrũ domine/donec quiescat in te. Et licet non statim habeam quod requiro: non tm̃ quęrere desinã: Sed l ¶ Faciem tuam dñe requiram: perseueranter/ardenter ⁊ sapienter. i. requirã te/donec videã te facie ad faciẽ. j. Corl. xiij. d. Ps. Ostende faciẽ tuã ⁊ salui erim⁹. Sed q̃ quanto magis desiderat deũ videre: tanto magis timet eũ amittere: ideo petit nõ separari a deo/dicens: m ¶ Ne auertas faciem tuã. i. christũ/vel misericordiã: n ¶ A me. Ps. Auertisti faciẽ tuã a me ⁊ factꝰ sũ ꝓturbatꝰ. Itẽ Ps. Auertente te faciem tuam turbabunt. s. mali: a quibus auertet faciem in die iudicij. Sz ecõtra bonis eam dabit in ęternum videdã: sicut de iusto dicit Job. xxxiij. d. Deprecabitur deũ/⁊ placabilis erit ei: ⁊ videbit faciem eius in iubilo. iij. Regl. x. b. Beati viri tui: ⁊ beati serui tui/hi qui st t coram te semper ⁊c. ij. Regl. xiiij. g. Quare veni de iessur? Meliꝰ erat mihi ibi esse: obsecro ergo vt videam faciem regis. Ibi figuratur desiderium iusti: q̃ desiderat videre faciem dñi. Exo. xxxiij. c. clamat moyses: Ostende mihi faciem tuam vt sciã te. Ne ergo dominꝰ faciem auertat/petit vir iustꝰ quattuor. Primum est/ne cadat in peccatum mortale: Unde dicit: o ¶ Ne declines in ira a seruo tuo. i. ne permittas me facere quare declines in ira a me: Vel si forte cadam/fac me resurgere/vel corripe me. Greg⁹. Magna misericordia est/in prę̃senti misericordiam non consequi. Per contrarium Osee. iiij. c. Non visitabo super filias vestras/cum fuerint fornicatę. Secũdũ est/gratia bene operandi: Unde dicit: p ¶ Adiutor meus esto. s. ad bene operandum: quia sine ipso non possumꝰ bonum facere. Esa. xxvj. c. Omnia opera nostra operatus es in nobis domine. Job. xv. a. Sine me nihil potestis facere. Tertiũ est perseuerantia: De qua dicit: q ¶ Ne derelinquas me. s. cum cęperis adiuuare. Ps. Non vidi iustum derelictum: nec semen eius quęrens panem. Quartum est purificatio a peccat̃ venialibus: Unde addit: r ¶ Neq̃ despicias me. i. ne permittas in me venialia crescere: quę sunt sicut vrticę in horto: ⁊ sicut sarmenta in vinea: Sed amputa illa corrigendo me. Et allegat q̃ hoc debeat facere/cum adiungit: s ¶ Deus salutaris meus. Deus/per creationem: salutaris/per recreationem. q. d. non debes me despicere/quem ad imaginem tuam creasti/⁊ proprio sanguine redemisti: Sed si quid in me videas creationis decori/vel recreationis amori dissonum: debes illud correctionis sarculo resecare: sicut faceret hortulanus in horto: quem cum magna diligentia ⁊ labore plantasset/vel magno prę̃cio comparasset. Et necesse habeo q̃ in me purges venialia: t ¶ Quoniã pater meus et mater mea. s. adam ⁊ eua: x ¶ Dereliquerunt me/in seruitute peccati. Ro. vij. c. Ego autem carnalis sum venundatus sub peccato. Sed ad te domine recurro: q̃ tu redemisti me/⁊ liberator meus es. Hoc est quod subiungit: y ¶ Dominus autem assumpsit me. i. meam naturam. s. humanitatem assumpsit in vtero beatę virginis. Unde cantat ecclesia: Tu ad liberandum suscepturus hominẽ: nõ horruisti virginis vterũ. ¶ Vel mystice alio mõ allegat necessitatẽ. q. d. necesse habeo vt sis adiutor meus: ⁊ cętera facias q̃ supra petij: q̃ pupillus sum ⁊ paup. Hoc est q̃ dicit: t ¶ Quoniã pater meus. s. mũdus vel diabolus: v ¶ Et mater mea: cõcupiscentia carnalis: x ¶ Dereliquerunt me/eos derelinquẽtẽ et te sequi volentem. Hic autem pater ⁊ mater derelinquit hominem: quando honores ⁊ diuitię mundi ⁊ delitię carnales ipsum fugiunt. De hoc patre ⁊ matre Ęcech. xvj. a. Pater tuus amorręus: ⁊ mater tua cethea/garrula: significat concupiscentiam: quę semper clamat affer/affer: Prouerb. xxx. b. Sanguisugę duę sunt filię: dicentes/affer/affer. ¶ Notandum vero q̃ pater dicitur multipliciter in sacra scriptura.

a tabernaculo eius hostiã ⁊ vo
b ciferatiõis: cantabõ ⁊ psal
c mũ dicã dño. Exaũdi dñe
d vocẽ meã q̃a clamaui ad
e tẽ: miserẽ mei ⁊ exaudi me.
f Tibi dixit cor meũ: exquisi
g uit te facies mea: faciẽ tuã
h m dñe requirã. Ne auertas fa
i n ciẽ tuã a me: nẽ declines in
k p ira a seruo tuo. Adiutor me
l q us esto nẽ derelinq̃s me: nẽ
m s q despicias me deꝰ salutaris
n t me⁹. Quã pater me⁹ ⁊ mater
o v mea dereliq̃rũt me: dñs aũt

Al. ⁊ iubilationis. Al. ⁊ psallã.

Al. ⁊ quesiui vultum tuum. Al. ⁊ vultũ tuũ.

Al. ⁊ vultũ tuũ. ⁊ Ps. 29.

⁊ Ps. 103.

Quattuor petitiones iusti: ne dñs auertat faciem

Ps. 79.

Ps. 36.

Ps. 37.

Ps. 9.

Ps. 84.

Mystice.

k Pater

Psalmus

Ps. 44. Pater dicitur Hiere. 31. c.

De{
- Generatiõe. Eph. iij. c. Flecto genua mea ad patrẽ.
- Creatione. Job. xxxviij. c. Quis est pater pluuiẽ?
- Recreatione. Hiere. iij. b. Pater meus & dux virginitatis meę tu es.
- Glorificatione. Esa. ix. b. Pater futuri sęculi &c.

Hõ{
- Opiniõe. Luc. ij. g. Pr̃ tuus & ego dolẽtes q̃rebamus te
- Adoptione. Hester. ij. b. Adoptauit eam in filiã.
- Natura. Exo. xx. b. Honora patrẽ tuum.
- Prælatione. Ps. Pro patribus tuis nati sut tibi filij.
- Imitatione. Job. viij. e. Si filij abrae estis &c.
- Prędecessione. Eccli. xviij. a. Patres vri comederunt vnã aceruã.
- Generatione. j. Timoth. v. a. Seniorem ne increpa
- Corruptiõe. Job. xvij. (ueris: si obsecra vt patrẽ. v. Putredini dixi: pater meus es &c.

Diabolus{
- Mendacij. Job. viij. f. Mendax est & pater eius.
- Judęorum. Job. viij. f. Vos ex pre diabolo est.
- Inuidorum. Eccli. xvj. a. Pater tuus amorręus.

Mũdus — Simulatiõe: vt hic: Qm̃ pater meus &c.

Al. constitue.

a Dns aũt assumpsit me: vt sit mihi pater & mater. Pater em̃ est: qz nos cõdidit p creationem: vocat nos p timorẽ: iubet p doctrinã: regit p gratiam. Mater est: qz nos fouet per exempla: nutrit p opera: lactat p dulcedinẽ interiorẽ. Et ideo postea dixit: b Legẽ pone/charitatis/vt mater. e Dirige/p vgã correctionis vt pater. Sicut em̃ mater puerũ ligat ne membra eius roruosiratẽ aliquã incurrant: & postmodũ docet eũ loqui & incedere: Sic lex charitatis ligat hominẽ ne effluat ad illicita: & docet eũ facere & loqui salubria. Et ideo dicit: b Legẽ/charitatis: c Pone mihi/in corde. Hiere. xxxj. f. Dabo legẽ meã in visceribus eorũ: & in corde eorũ scribã eam. Et q charitas sit lex/dicit apostolus Ro. xiij. c. Plenitudo legis/est dilectio. Hãc ergo/legẽ pone mihi: in corde posito: d In via tua .i. in via mandatorũ tuorũ: qz p hanc legẽ mandata percurrũ/tur faciliter. Vñ Ps. Viã mandatorũ tuorũ cucurri: cũ dilatasti cor meũ/per charitatẽ. Et vt citius ꝓueniã: e Dirige me/virga correctionis tuę. De qua in Ps. Virga directionis/virga regni tui. f In semita recta: tribulationis & angustię. Hęc est em̃ semita p quã ingressi sunt martyres: Et breuit omnes q̃ ingressi sũt patriã. Act. xiiij. d. Per multas tribulatiões oportet intrare ĩ regnũ dei. De hac lege matris & directiõe pris: dic Salomõ Prouerb. j. a. Audi fili mi disciplinã pris: & legẽ mris tuę ne dimittas. Al. In semita recta/consilior: in qua petit dirigi vt citius & securius perueniat: qz aliqũ in via insidiant inimici: & qui semitã non vult ĩgredi/aliqũ incidit ĩ manus eorũ. De q̃b̃ in Ps. In via hac qua ambulabã: absconderũt superbi laqueũ mihi. i. dęmones: qui p peccatũ superbię ceciderũt. Et ideo bene petit ꝗ dicẽs: Dirige me in semita recta, ppt inimicos meos: qui. s. insidiant in via. Et si dirigas me ĩ semita: euadã manus eorũ. Et hoc ẽ qd̃ dicit/Propter inimicos meos. s. vitandos/confutãdos/debilitandos/deridẽdos. A q̃/bus hostibus petit postea liberari: ostendẽs & allegans dño malã voluntatẽ eorũ: & malũ actũ/& malũ sermonẽ: quo viro iusto cupiũt nocere. Ab eis petit liberari/dicens: g Ne tradideris me. Malã voluntatẽ/ostendit cũ dicit: In animas. Malũ actum: ibi: Tribulantiũ me. Malũ sermonẽ: ibi: Insurrexerũt in me testes iniqui. Dicit ergo: g Ne tradideris me. i. ne permittas me tradi: h In aias. i. in volũtates et desideria: i Tribulãtiũ me. i. dęmonum. Et nota q non dicit: res meas/vel corpus meum: sed dicit/me/quia vir iustus nõ timet eos qui occidunt corpus/siue qui auferunt res: sed timet eos qui animas interficiunt: Et hęc est intentio dęmonũ. Dns aũt exponit res et corpora iustorũ voluntati diaboli quandoq̃: animas autẽ nunq̃. Justorũ em̃ animę in manu dei sũt. Sap. iij. a. Terra autẽ. s. pecunia & corpora: data est in manus impij: Job. ix. c. Unde Job. j. c. Ecce vniuersa quę habet in manu tua sunt: tm̃ in eum ne extendas manũ tuã: Ecce expositio rerũ. De expositione corpor: Job. ij. b. Ecce in manu tua est: verumtũ animã illius serua. Et hęc cõpellor rogare: k Qm̃ insurrexerũt in me .i. cõtra me: l Testes iniqui. i. adulatores/de me mihi falsum testimoniũ perhibentes. Et dicit/iniqui: quia ex iniquitate hoc faciunt. s. vt me inani gloria attollant: & sic a te auertant. De his iniquis testibus conquerit Heremias Threñ. j. b. Facti sunt hostes eius in capite: quia adulatores in domibus prælatorũ sunt/quibus corruptis dispergunt oues: nõ in domibus pauperũ. Unde de diuite dicit Eccli. xx. b. Qui edunt panem illius/falsę lingę sunt. Et Esa. iij. c. Popule meus qui te beatũ dicunt: ipsi te decipiũt. m Et mentita eũ iniquitas sibi. i. ipsi iniqui. Hoc emphatice dicũ est: Dauus est ipsum sceus. Mentiti sunt sibi: nõ mihi. i. ad malũ suum/nõ ad meũ: Quia sicut dicit Prouerb. xix. a. Testis falsus nõ erit impunitus: & qui mendacia loquitur nõ effugiet. n Credo videre. Hic ostendit meritũ fidei suę: qua meret istos iniqs euadere. Et ve mentita est iniquitas sibi & nõ mihi: qz nõ mihi nocebit eorũ adulatio: qz nõ quero hic gloriam/sed in futuro. Non in me: sed in dño. Hoc est q dicit: Credo. Visio em̃ sequit fidẽ. Aug. Merces fidei est cõtemplatio dei. Videre. i. me visurum: o Bona dñi in terra viuentium. i. in eterna beatitudine. Ps. Portio mea sit in terra viuentiũ. Est ergo sensus: ac si dicat: Non mihi nocebit adulatio: quia nolo hic videre inanẽ gltz: bona mea q̃ nõ sunt vere bona in terra morientiũ: qz credo q videbo/bona dñi/vera: in terra viuentium. Nota q sancti multa bona videbunt in eterna beatitudine:

Scilicet{
- Deum in maiestate sua. Esa. xxxiij. c. Regẽ in decore suo videbũt. Et Esa. xxxv. a. Ipsi videbũt gloriã dñi: & decorẽ dei nostri.
- Deum trinum & vnum. Gen. xviij. a. Cum eleuasset abram oculos: apparuerunt ei tres viri stantes iuxta ipsum.
- Christũ in humanitate. Cant. viij. a. Quis mihi det te fratrẽ meũ: sugentem vbera matris meę: vt inueniã te solũ foris & deosculer te: & iã me nemo despiciat. Act. vij. g. Ecce video cęlos apertos: et filiũ hois stantem a dextris dei. Job. xix. d. In carne mea videbo deũ saluatorẽ meũ.
- Aulã supcęlestẽ. Baruch. iij. c. O israel q̃ magna est domus dei: & ingens locus possessionis eius: magnus est et nõ habet finem.
- Cibos spũales q̃bus sci reficiunt. Luc. xxij. c. Et ego dispono vobis sic disposuit mihi pr̃ meus regnũ vt edatis & bibatis sup mensã meã ĩ regno meo.
- Mansiones diuersas. Job. xiiij. a. In domo patris mei mansiones multę sunt.
- Omnẽ sapientiã. Job. xv. b. Quęcũq̃ audiui a patre meo nota feci vobis. Ibi Glo. Dicit se fecisse qd̃ scit se facturũ in generali resurrectione.
- Ordines angelorũ. Job. xxxviij. d. Mũd̃ nosti ordinẽ cęli: & pones rationẽ eius in terra.
- Stolã geminã. Threñ. iiij. a. Filij sion iclyti & amicti auro primo. Prouerb. xxxj. c. Omnes domestici eius vestiti sunt duplicibus.
- Opera omnia quę fecerunt. Apoc. xiiij. c. Opera em̃ illorum sequuntur illos. Et quia omnia ista vidimus in patria: dicit Esa. lx. a. Tunc videbis et afflues: & mirabis & dilatabis cor tuũ.

Postea sicut bonus sacerdos admonet proximũ: vt nõ quęrat hic iocunditatẽ

rat hic iocunditatē habere: sed expectet illā ęternā/quę habē
da est i terra viuentiū. Unde dicit: Ex quo sic credo videre rē.
Ergo o tu q̄cūq̄/prime: a Expecta dñm: qui erit mer
ces ⁊ iocunditas tua. Et vt illū habeas/interim nō sis ocio/
sus: Sz b Viriliter age/bona opa. Et ne fatigeris vel
torpeas i operando:
c Cōfortet cor tu/ a uentiū. Expecta dñm uiriliter
um: ꝓsideratione pręmij. Greg⁹. Cōsidera b age: ⁊ ꝓfortet cor tuū: ⁊ sū/
rio ꝓmij/ minuit vim c stine dominum.
flagelli. Et si differat Ps. huic dauid. XXVII
ꝓmiū: d Sustine: patienter: e Do
minū: qui ꝓmisit/⁊ verax est in ꝓmissis. Uel si interim in/
gruerint ꝓsecutiones: sustine/ꝑ patientiā: dominū: q̄ eas
mittit tibi ad vtilitatē tuā. Prouerb. iij. b. Disciplinā dñi fi/
li mi ne abijcias: neq̄ deficias cū ab eo corriperis: quem enim
diligit dñs/corripit. Et notant hic q̄tuor ꝓtutes. a Ex/
pecta dñm: per fidē. Esa. xxviij. d. Qui crediderit nō fe/
stinet. b Viriliter age: per charitatē. Greg⁹. Charitas
opat magna si ē: si aūt opari renuit: charitas nō est. c Cō
fortet cor tuū: ꝑ spē. Ro. xij. c. Spe gaudētes. d Et
sustine dñm: ꝑ patientiā. Eccl. ij. a. Omne q̄d tibi appli/
citū fuerit/accipe: ⁊ in dolore sustine: ⁊ in humilitate tua pa/
tientiam habe. a Expecta ergo dñm:

Beta q̄tuo virtutes.

Misericordē/in remissione culpę ⁊ pęnę. Judith. vij. d. Ex/
pectemus a dño misericordiā: fortitā enim indignationē suā
abscidet: ⁊ dabit gloriā nomini suo.
Consolatorem/in tribulatione. Prouerb. x. d. Expectatio
iustorum lętitia. Esa. lj. a. Consolabitur dominus sion/et
consolabitur omnes ruinas eius.
Possessionis tuę portionē. Thren. iij. c. Pars mea domi/
nus/dixit anima mea: propterea expectabo eum.
Vl
Saluatorem etiā corporū. Mich. vij. b. Ego ad dñm aspi/
ciam: expectabo deū saluatorē meum. Phil. iij. d. Salua/
torē expectamus dñm nostrū iesum christū: q̄ reformabit
corpus humilitatis nostrę/ꝓfiguratū corpi claritatis suę.
Tardantem/ad augendū meritū ⁊ pręmium. Abacuk. ij. a.
Si moram fecerit/expecta eum: quia veniens veniet.
Digne remunerantē. Luc. xij. e. Et vos similes hominib⁹
expectantibus dominū suum quando reuertat a nuptijs.
b Viriliter age: ardua ⁊ difficilia bona aggrediendo/ad
uersa tolerando/carnē domando. c Et sic cōfortet cor
tuū. De primo. j. Machab. ij. g. Confortamini ⁊ viriliter
agite in lege dñi. De secundo. ij. Paral. xxxij. b. Viriliter
agite ⁊ ꝓfortamini: nolite timere: nec paueatis regem assyri/
orum. De tertio/ Judith. xv. d. Quia fecisti viriliter/⁊ cō/
fortatū est cor tuū: eo q̄ castitatē amaueris.

Expositio Psalmi. XXVII.

D te clamabo rē. Titulus. Psalmus huic
dauid. i. psalmus iste attribuit christo: qui est ve/
rus dauid: loquenti hic in persona sua. i. in persona
capitis ecclesię/nō in persona membrorū. Quando enim in ti/
tulo apponit huic vel ipsi: sp fit in illo psalmo sermo de chri/
sto in ꝓsona capitis. Et quia supra petierat propheta vnā a
dño: rationes inducit in hoc psalmo: christū loquentē ⁊ agē/
tem de passione sua primo: ⁊ post de resurrectione: Un bi/
partitus est psalmus iste. Primo ponit oratio tempore pas/
sionis/⁊ pro resurrectione habita. Secundo agit gratias de
resurrectione: ibi: Bndictus dñs. Orans ergo christ⁹/
ostendit ꝓmo orōnē suā esse rectā/cū dicit: f Ad te. Se/
cundo humilē/cū addit: Domine. Tertio deuotā/cū di/
cit: Clamabo. Quarto fidelem ⁊ exaudiendā/ cū subiun/
git: Deus meus. Postea ostēdit quare clamet: ⁊ q̄d pe/
tat/cum dicit: Ne sileas a me rē. Et petit tria. Primū
est: vt verbū nō separet ab humanitate. Un dicit: g Ne
sileas a me. Silentiū enim tunc est/q̄n verbū nō est in ore:
Ita silentiū fuisset in christo: si verbū recessisset ab humani/
tate. Secundū q̄d petit est/vt clarificet per miracula. Un
addit: h Ne q̄n taceas a me. Un Job. xij. d. Pater

Partitio psalmi.

Allegorice de christo.

clarifica nomen tuū. Et dñs pater tūc neq̄n tacuit ab eo: sed
venit vox de cęlo dicens: Et clarificaui/⁊ iterū clarificabo.
Tertiū q̄d petit/est clarificatio corpis/cū dicit: i Et assi
milabor descēdentib⁹ in lacū. q. d. ne separes diuini/
tatem a me. s. a corpore meo ⁊ ab anima mea: quia si hoc fe/
ceris/ero simil descēdentibus in la/
cum: id ē anima mea detinebit apud infe/
ros: ⁊ caro mea in pul
uerē rediget. Sz hoc
remouit ab eo diuini/
tas: quia fecit eū im/
putribilē: ⁊ putribilitatē ab eo amouit: ⁊ virtute diuinitatis
a mortuis resurrexit. Et hoc orat dñs: nō quia de separatio/
ne timeret: sed vt ostendat q̄ illa vnio nō erat de natura/ sed
de gratia: Sicut ecclesia orat pro paruulis baptiçatis/nō q̄
dubiū sit ipsos saluari: sed vt innuat q̄ hoc nō habēt ex suis
meritis vel natura: sed de sola dei gratia. Et hoc etiā orat/vt
det nobis exemplū ⁊ formā orandi: ne in aliquo de nobis cō
fidamus: sed omnia nobis vtilia/a dño postulemus. Debet
ergo dicere quilibet iustus: f Ad te dñe clamabo: cō
fitendo/orando/prędicando. Esa. lviij. a. Clama ne cesses.
Clamare/intensionē ⁊ deuotionem notat. Per hoc q̄ dicit:
Dñe: innuit/vt nos seruos dignos opere ⁊ corde exhibere
curemus. Ad te/directionē notat. Et bñ dicit/ad te: quia
tu dñe scis ⁊ vis ⁊ potes prestare quod vtile est mihi. Un
dicit Aug⁹. Dñe da mihi ꝓ q̄ scis ⁊ vis ⁊ potes. g De
us meus ne sileas a me. De⁹ silet ab homine: ⁊ homo
silet a deo. Et quia homo silet a deo/deus silet ab homine.
Et ideo bene dicit primo/ Ad te clamabo: Et postea ad/
dit/ Ne sileas. Un Cassiodorus: Clamat homo ne sileat
deus: quia nostro silentio ipse tacet. Silet aūt deus ab ho
mine tribus modis. s. dissimulando. Un in Ps. Hęc fecisti ⁊
tacui. Abacuk. j. d. Quare nō respicis super iniqua agentes/
⁊ taces deuorante impio iustiorē se? Esa. xlij. c. Semp silui/
semp tacui/q̄si parturiēs loquar. Secundo silet deus ab ho
mine/ad petitionē per effectū nō respondendo. Esa. j. d. Cū
multiplicaueritis orones nō exaudiā: man⁹ enim vestrę sang/
uine plenę sunt. Tertio silet/voluntatē suā nō aperiendo. j.
Regl. xxviij. c. De⁹ recessit a me: ⁊ exaudire me noluit/ne/
q̄ in manu prophetarū neq̄ per somnia. Silet aūt homo a
deo: nō ꝓfitendo/nō orando/nō prędicando. Esa. vj. b. Uę
mihi quia tacui. Job. xiij. c. Quare tacens consumor? Ps.
Qm tacui/inueterata sunt ossa mea. Neemie. ix. e. Qui ter
in die ⁊ quater in nocte ꝓfitebant ⁊ laudabant dñm. Dicit
ergo/ Ne sileas: ad modum irati vel negantis. Silentium
enim signum est irę. Ezech. xiiij. a. Nunquid interrogatus re/
spondebo? Esa. lvij. c. Ego tacens ⁊ q̄si nō videns rē.. Et ad/
dit: h Nequando taceas. Quia dominus loquit ⁊ re/
spondet nobis: q̄nq̄ per se: Un dicit: Ne sileas: Q̄nq̄ ꝑ
alium: Un dicit: Nequando taceas. Uel sic. Ne sile/
as: nō dando quod peto. Et si forte siles: nequando ta/
ceas: quin voluntatē tuā mihi aperias: Sicut paulo siluit:
q̄ petitum nō dedit. Sed non tacuit: quia voluntatem ape/
ruit dicens: Sufficit tibi gratia mea. ij. Cor. xij. c. Greg⁹.
Melius exaudiuntur ad pręmium/dū non exaudiuntur ad
votum. Et bene hoc peto: quia si tu tacueris: i Assimi/
labor descendentibus in lacum. i. cum eis descendā
in lacum: id est in peccatum: quod dicitur lacus/propter ob/
scuritatem/profunditatem/vilitatem/⁊ fordium abundanti/
am. Thren. iij. f. Lapsa est in lacum vita mea. Uel/ In la/
cum/inferni. Zach. ix. c. Tu quoq̄ in sanguine testamenti
tui eduxisti vinctos de lacu in quo non est aqua. Et in hos
duos lacus descenderet: nisi dominus adiuuaret eum ⁊ ex/
audiret. Ps. Misi quia dominus adiuuit me: paulominus
habitasset in inferno anima mea. Hic est lacus inferior: de
quo in Ps. Posuerunt me in lacu inferiori/in tenebrosis et
in vmbra mortis. Lacus aūt superior est peccatum: ꝑ quem
lacum descenditur in inferiorem.

f g h i

Ar. ⁊clamaui.

Ar. ⁊sileas.

Ar. ⁊ero similis

Moraliter de viro iusto.

Silet deus ab homine tribus modis. Ps. 49.

Nō silet a deo etiā trib⁹ modis Ps. 31.

Ps. 93.

Ps. 87.